

Mr. SPEAKER.—The question is :

“That the respective sums not exceeding the amounts mentioned in Demand No. 15 and 53 may be granted to Government, to defray the charges which will come in course of payment during the financial year for the period ending 31st day of March 1967.

Sri S. GOPALA GOWDA.—I demand a Poll, Sir.

Mr. SPEAKER.—I will now put the Demands Separately. The question is :

“That a sum not exceeding Rs. 1,61,85,000 be granted to the Government to defray the charges which will come in course of payment during the financial year for the period ending 31st day of March 1967, in respect of ‘Miscellaneous Departments’.”

Sri A. KRISHNA SHETTY (Mangalore II).—I demand a poll, Sir.

The House divided, The motion was passed 58 Members voting for and 20 against.

Mr. SPEAKER.—The question is :

“That a sum not exceeding Rs. 19,35,82,000 be granted to the Government to defray the charges which will come in course of payment during the financial year for the period ending 31st day of March 1967, in respect of ‘Capital outlay on Schemes of Government Trading’.”

The motion was adopted.

Sri C. J. MUCKANNAPPA.—Sir, In view of the reply not coming forward from the Government regarding miscellaneous information, weights and measures and tourism as a protest against the attitude, of the Government, we stage a walk-out.

(At this stage Sri C. J. Muckannappa and a few Members of the Opposition left the House.)

DEMAND NOS. 14, 16, 24 and 44.

Sri K. MALLAPPA (Minister for Industries and Commerce).—Sir On the recommendation of the Governor of Mysore. I beg to move :

“That a sum not exceeding Rs. 1,04,97,000 be granted to the Government to defray the charges which will come in course of payment during the financial year for the period ending 31st day of March 1967, in respect of ‘Supplies and Disposals’.”

"That a sum not exceeding Rs. 17,84,000 be granted to the Government to defray the charges which will come in course of payment during the financial year for the period ending 31st day of March 1967, in respect of 'Education'."

"That a sum not exceeding Rs. 12,52,51,000 be granted to the Government to defray the charges which will come in course of payment during the financial year for the period ending 31st day of March 1967, in respect of Industries."

"That a sum not exceeding Rs. 4,02,86,000 be granted to the Government to defray the charges which will come in course of payment during the financial year for the period ending 31st day March 1967 in respect of 'Capital Outlay on Industrial and Economic Development'."

Mr. SPEAKER.—Motion moved :

"That a sum not exceeding Rs. 1,04,97,000 be granted to the Government to defray the charges which will come in course of payment during the financial year for the period ending 31st day of March 1967, in respect of "Supplies and Disposals'."

"That a sum not exceeding Rs. 17,84,000 be granted to the Government to defray the charges which will come in course of payment during the financial year for the period ending 31st day of March 1967, in respect of 'Scientific Departments'."

"That a sum not exceeding Rs. 12,52,51,000 be granted to the Government to defray the charges which will come in course of payment during the financial year for the period ending 31st day of March 1967, in respect of 'Industries'."

"That a sum not exceeding Rs. 4,02,86,000 be granted to the Government to defray the charges which will come in course of payment during the financial year for the period ending 31st day of March 1967, in respect of 'Capital Outlay on Industrial and Economic Development'."

ಶ್ರೀ ಹೆಚ್. ಆರ್. ಕೆಲವನೂರ್ತಿ.—ಮಾನ್ಯ ಸಭಾಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ಈ ದಿವಸ ನಮ್ಮ ಮುಂದಿರತಕ್ಕ ಸಪ್ಲೈಸ್ ಅಂಡ್ ಡಿಸ್ಪೋಸಲ್ಸ್ ಮುಂತಾದ ಡಿಪಾರ್ಟ್‌ಮೆಂಟ್‌ಗಳನ್ನು ವಿರೋಧಿಸುತ್ತಾ ಒಂದೆರಡು ಮಾತುಗಳನ್ನು ಹೇಳಲು ಅವಕಾಶವಿತ್ತೇನೆ. ಇಂಡಸ್ಟ್ರೀಸ್ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಸ್ವರಾಜ್ಯ ಬರುವುದಕ್ಕೆ ಮೊದಲು ನಮ್ಮ ಮೈಸೂರುದೇಶ ಇಡೀ ಇಂಡಿಯಾ ದೇಶಕ್ಕೆ ಒಂದು ಮಾದರಿಯ ದೇಶ ಆಗಿತ್ತು. ಅಲ್ಲದೆ ಈಚೆಗೂ ಕೂಡ ಕೆಲವು ಕಾಲ ಪ್ರಗತಿಯನ್ನು ಸಾಧಿಸಿತು. 1956 ನೇ ಇಸವಿಯಿಂದ ಈಚೆಗೆ, ಎಂದರೆ ರೀಆರ್‌ಒನೇಷನ್ ಆಫ್ ಸ್ಟೇಟ್ಸ್ ಆದಮೇಲೆ, ನಮ್ಮ ದೇಶ ಬಹಳ ಹಿಂದೆ ಬಿತ್ತು. ಇವೊತ್ತಿನ ದಿವಸ ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಕೈಗಾರಿಯ ಅವನತಿ ಪ್ರಾರಂಭವಾಗಿದೆ. ಹೊಸದಾಗಿ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸುವುದು ಇರಲಿ, ಇದ್ದ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳನ್ನು ಕೂಡ ಒಂದು ಸುವ್ಯವಸ್ಥಿತ ವಾದ ಅವಾಯು ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ನಡೆಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗತಕ್ಕ ಶಕ್ತಿ ಕೂಡ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಇಲ್ಲವಾಗಿದೆ. ಇವೊತ್ತಿನ ದಿವಸ ಪ್ರಪಂಚದ ಮುಂದುವರಿದ ರಾಷ್ಟ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಜನಗಳ ಜೀವನಮಟ್ಟ ಯಾವರೀತಿ ಏರುತ್ತಾ ಇದೆ, ಜನಗಳ ಜೀವನ ಯಾವರೀತಿ ಸುಖಮಯವಾಗಿದೆ, ಅವರು ಈ ಭೂಮಂಡಲದಲ್ಲಿ ಯಾವರೀತಿ ಒಂದು ಸ್ವರ್ಗವನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸಿದ್ದಾರೆ ಇದಕ್ಕೆ ರಾಜ್ಯ ಮುಖ್ಯ ಕಾರಣ, ಕೈಗಾರಿಕಾ ಪ್ರಗತಿ. ಕೈಗಾರಿಕೆಯಿಂದ ಜೀವನ ಮಟ್ಟ ಏರುವು ಅಲ್ಲದೆ, ಇವೊತ್ತಿನ

(ಶ್ರೀ ಹೆಚ್. ಆರ್. ಕೇಶವಮೂರ್ತಿ)

ದಿವಸ ಅಟೋಮೇಷನ್ ಮತ್ತು ಎಲೆಕ್ಟ್ರಾನಿಕ್ಸ್ ಸಹಾಯದಿಂದ ನಮ್ಮ ಭೂಮಂಡಲದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಸ್ವರ್ಗವನ್ನೇ ಸ್ಥಾಪನೆ ಮಾಡುತ್ತಾ ಇದ್ದಾರೆ. ಇಂತಹ ಪ್ರಗತಿಯನ್ನು ಪರದೇಶದವರು ಸಾಧಿಸುತ್ತಾ ಇರುವಾಗ ನಮ್ಮ ದೇಶದವರು ಕೈಗಾರಿಕಾ ಪ್ರಗತಿಗೆ ಸ್ವಲ್ಪವೂ ಗಮನ ಕೊಡದೇ ಕಣ್ಣು ಮುಚ್ಚಿಕೊಂಡು ಅಂಧಕಾರ ನೀತಿಯನ್ನು ಅನ್ವೇಷಿಸುವುದನ್ನು ನೋಡಿದರೆ, ಇದು ನಮ್ಮ ದುರಾದೃಷ್ಟ ಎಂದು ಎದಿ ಇಲ್ಲದೇ ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ನಮ್ಮ ಮಾನ್ಯ ನಟವರ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ವೈಯಕ್ತಿಕವಾಗಿ ಏನನ್ನೂ ಹೇಳಲು ಇಷ್ಟಪಡುವುದಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಈ ಇಂಡಸ್ಟ್ರೀಸ್ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಮಂದಗಾಮಿ ನೀತಿಯನ್ನು ನಾವು ವಿರೋಧಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ. ಇವರು ಬಂದಮೇಲೆ ನಾಲ್ಕು ವರ್ಷದಿಂದ ಯಾವ ಪ್ರಗತಿಯನ್ನು ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ತೋರಿಸಿದ್ದಾರೆ ಎಂದು ಕೇಳುತ್ತೇನೆ. ಯಾವ ಬಾಬಿನಲ್ಲಿಯೇ ಆಗಲಿ ಆರ್ಥಿಕ್ ಇಂಡಸ್ಟ್ರೀಸ್‌ನಲ್ಲಿ ಆಗಲಿ, ರೂರಲ್ ಇಂಡಸ್ಟ್ರೀಸ್‌ನಲ್ಲಿ ಆಗಲಿ ಏನು ಪ್ರಗತಿ ಸಾಧಿಸಿದ್ದಾರೆ ? ಈ ರೀತಿ ಒಂದು ಮಂದಗಾಮಿ ನೀತಿಯನ್ನು ಅನುಸರಿಸಿದರೆ ನಮ್ಮ ದೇಶ ಎಲ್ಲಿ ಇರುತ್ತದೆ ? ಅಕ್ಕಪಕ್ಕದ ರಾಷ್ಟ್ರಗಳಾದ ಅಂಧ ಮತ್ತು ಬುರ್ಮಾ ನೋಡಿದರೆ, ಅವರ ಪ್ರಗತಿ ಯಾವ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಇದೆ, ನಮ್ಮ ಪ್ರಗತಿ ಯಾವ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಇದೆ ? ಈ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಮುಂದುವರಿದರೆ ಮೈಸೂರು ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಜನರ ಜೀವನ ಯಾವ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಇರುತ್ತದೆ ? ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಆಹಾರದ ಕೊರತೆ ಇದೆ. ಆಹಾರದಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚು ಪ್ರಗತಿಯನ್ನು ಸಾಧಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಆಗಿಲ್ಲ. ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸುವುದು ಅನಿವಾರ್ಯವಾದುದು. ಇದನ್ನು ಅವರು ಮನಗಂಡಿಲ್ಲವೇ ? ಸರ್ಕಾರ ಈ ರೀತಿ ಕಣ್ಣು ಮುಚ್ಚಿಕೊಂಡು ಕುಳಿತುಕೊಂಡರೆ ಜನರು ಏನು ಮಾಡಬೇಕು ? ಇನ್ನು ಮುಂದೆಯೂ ಈ ರೀತಿ ಮಂದಗಾಮಿ ನೀತಿಯನ್ನು ಅನುಸರಿಸದೆ ಹೆಚ್ಚು ಹೆಚ್ಚು ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳಿಗೆ ಹಣವನ್ನು ಒದಗಿಸಿ ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದ ಸಹಾಯ ಪಡೆದು ಹೆಚ್ಚು ಹೆಚ್ಚು ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳನ್ನು ಸ್ಥಾಪನೆ ಮಾಡಬೇಕು ಎಂದು ನಾನು ಅವರಿಗೆ ಸಲಹೆ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ. ಇಂಡಸ್ಟ್ರಿಯಲ್ ಪ್ರಾನ್ಸಿಂಗ್ ತೆಗೆದುಕೊಂಡರೆ, ಯಾರೋ ಒಬ್ಬರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ, ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ “much of the development is not soundly planned and economically justifiable” ಎಂದು. ಅದು ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯಕ್ಕೂ ಕೂಡ ಅನ್ವಯಿಸುತ್ತದೆ. ಇಂಡಸ್ಟ್ರಿಯಲ್ ಪ್ರಾನ್ಸಿಂಗ್‌ನಲ್ಲಿ ಡಿಫೆಕ್ಟ್ ಇದೆ. ಅದು ಏಕನಾಮಿಕರ್ ಆಗಿ ವರ್ಕ್ ಔಟ್ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ನಿರ್ಮಾಣ ಇಂಡಸ್ಟ್ರೀಸ್ ತೆಗೆದುಕೊಂಡರೆ, ಅದಕ್ಕೆ ಏನೋ ಖಾಯರೆ ಬಂದಿದೆ. ಯಾವಾಗಲೂ ನಷ್ಟ ತೋರಿಸುತ್ತಾ ಇದೆ. ಅದಕ್ಕೆ ಪರಿಹಾರ ಮಾರ್ಗ ಕಂಡುಹಿಡಿಯುವುದಕ್ಕಾಗುತ್ತಾ ಇಲ್ಲ. ಸೌಂಡ್ ಪ್ರಾನ್ಸಿಂಗ್ ಇದ್ದ ಪಕ್ಷದಲ್ಲಿ ಈ ತರಹ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ಏನೋ ಯೋಚನೆ ಮಾಡುತ್ತಾ ಏನೋ ಮಾಡುತ್ತೇವೆ. ಆದುದರಿಂದ ಲುಕ್ಮಾನು ಸಂಭವಿಸುತ್ತದೆ ಎಂದು ನಾನು ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಇನ್ನು ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಇಂಡಸ್ಟ್ರೀಸ್‌ನ್ನು ಆರ್ಟ್ಸ್ ಏರಿಯಾದಲ್ಲಿ ಅದರಲ್ಲೂ ಬೇಗಗಳೂರು ಸುತ್ತಮುತ್ತ ಕಾನ್ಸೆನ್ಟ್ರೇಟ್ ಮಾಡುತ್ತಾ ಇದ್ದಾರೆಯೇ ಹೊರತು ರೀಜನಲ್ ಪ್ರಾನ್ಸಿಂಗ್ ಮಾಡುತ್ತಾ ಇಲ್ಲ. ಶ್ರೀ ಎಂ. ಮುನಿಷ್ವಯವರು ಇಂಡಿಯನ್ ಸ್ಟ್ಯಾಟಿಸ್ಟಿಕ್ ಟೆಕರ್ ಇನ್‌ಸ್ಟಿಟ್ಯೂಟ್ ಒಂದು ರಿಪೋರ್ಟ್ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಅದರಲ್ಲಿ Districtwise Distribution of the number of perennial and seasonal factories (Registered) and percentages thereof (in relation to total in each year) from 1949 to 1956 ಹಳೇ ಮೈಸೂರಿಗೆ ಅನ್ವಯಿಸುವಂತೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಅದರಲ್ಲಿ ನೋಡಿದರೆ, ಬೆಂಗಳೂರಿನಲ್ಲಿ 60.79 ಇಂಡಸ್ಟ್ರೀಸ್ ಇದೆ, ಮೈಸೂರಿನಲ್ಲಿ 16.47 ಇದೆ, ಕೋಲಾರದಲ್ಲಿ 4.88 ಇದೆ, ಮಂಡ್ಯದಲ್ಲಿ 1.93 ಇದೆ, ತುಮಕೂರು 4.20 ಇದೆ, ಚಿತ್ರದುರ್ಗದಲ್ಲಿ 2.61 ಇದೆ, ಶಿವಮೊಗ್ಗದಲ್ಲಿ 3.40 ಇದೆ, ಹಾಸನದಲ್ಲಿ 1.36 ಇದೆ. ಚಿಕ್ಕಮಗಳೂರಿನಲ್ಲಿ 2.27 ಇದೆ ಮತ್ತು ಬಳ್ಳಾರಿಯಲ್ಲಿ 2.04 ಇದೆ. ಈ ತರಹ ರೀಜನಲ್ ಇನ್‌ಫ್ರಾಸ್ಟ್ರಕ್ಚರ್ ಇದೆ. ಇದು ಮೊದಲಿನಿಂದ ಬಂದಿದೆ. ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರದವರು ಎತಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಇದನ್ನು ಸರಿಮಾಡಬಾರದು ? ಒಂದೇ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಇಂಡಸ್ಟ್ರಿ ಕಾನ್ಸೆನ್ಟ್ರೇಟ್ ಆಗುತ್ತಾ ಹೋದರೆ ಬೇರೆ ಜನಗಳಿಗೆ ಅದರಿಂದ ಅನುಕೂಲವಾಗುತ್ತದೆಯೇ, ಬೇರೆ ಪ್ರದೇಶಗಳೂ ಸರಿಸಮಾನವಾದ ಬೆಳೆವಣಿಗೆಯನ್ನು ಪಡೆಯಬಾರದೇ ? ಕೆಲವು ತೊಂದರೆಗಳು ಇರಬಹುದು. ಬೆಂಗಳೂರಿನ ಸುತ್ತಮುತ್ತ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳು ಬೆಳೆಯುವ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಬೆಳೆಯದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯ ಇಲ್ಲದೆ ಇದ್ದರೂ ಕೂಡ ಹಳೇ ಮೈಸೂರು ಮತ್ತು ಹೊಸ ಮೈಸೂರಿನ ಇತರ ಡಿಸ್ಟ್ರಿಕ್ಟ್‌ಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಕೂಡ ಹೆಚ್ಚು ಹೆಚ್ಚು ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳನ್ನು ಸ್ಥಾಪನೆ ಮಾಡಿ ಅವುಗಳನ್ನು ಸರಿಸಮಾನವಾದ ಮಟ್ಟಕ್ಕೆ ತರುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಬೇಕು. ಯಾವಾಗ ಮಾಡುತ್ತೀರಿ ? ಯೋಚನೆ ಬೇಡವೇ, ಪ್ರಾನ್ಸಿಂಗ್ ಬೇಡವೇ ಎಂದು ಸರ್ಕಾರವನ್ನು ಕೇಳುತ್ತೇನೆ. ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಕಣ್ಣು ಮುಚ್ಚಿಕೊಂಡು ಕುಳಿತುಕೊಂಡು ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಬಂದಂತೆ ಕೆಲಸಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದರೆ ಒಂದು ಹಾರೋಲಿಯಸ್

ಡೆವಲಪ್‌ಮೆಂಟ್, ಅಂದರೆ ಸರಿಸಮಾನವಾದ ಬೆಳವಣಿಗೆ ಸಾಧ್ಯವೇ ಎಂದು ಸರ್ಕಾರದವರನ್ನು ಕೇಳುತ್ತೇನೆ. ಈಗರಾದರೂ ಕೂಡ ಇದಕ್ಕೆ ನಿಗಾ ಕೊಟ್ಟು ಎಲ್ಲಾ ಡಿಸ್‌ಕ್ರೆಟ್ ಪ್ರಗತಿಯನ್ನು ಸಾಧಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಒಂದು ಸಮಗ್ರವಾದ ಯೋಜನೆಯನ್ನು ಹಾಕಿಕೊಂಡು ಇಂಡಸ್ಟ್ರೀಸ್ ಬೆಳವಣಿಗೆಗೆ ಸಹಕಾರಿಯಾಗುವಂಥ ಪಾಲಿಸಿಯನ್ನು ಪಾರ್ಲಿಮೆಂಟ್ ಮಾಡಬೇಕು ಎಂದು ಸರ್ಕಾರದವರನ್ನು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ.

ಇನ್ನು ಈ ಇನ್‌ಸ್ಟ್ರಿಯರ್ ಪ್ಲಾನ್‌ನಲ್ಲಿ ಹೇಳುವುದೇನೆಂದರೆ, ನಮ್ಮ ಇಂಡಿಯಾ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ವ್ಯವಸಾಯಕ್ಕೂ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳಿಗೂ ಸಂಬಂಧವಿಲ್ಲ. ನಾನಾದರೂ ಹೇಳುವುದೇನೆಂದರೆ, ವ್ಯವಸಾಯಕ್ಕೂ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳಿಗೂ ಪರಸ್ಪರ ಸಂಬಂಧವಿರಬೇಕು. ಅದು ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ದೇಶದ ಸರ್ವತೋಮುಖವಾದ ಬೆಳವಣಿಗೆಯು ಕುಂಠಿತವಾಗುತ್ತದೆ. ಕುಚಿರಾರ್ ಇಂಡಸ್ಟ್ರಿಯರ್ ಎಕನಮಿ ಆಫ್ ಇಂಡಿಯಾ ಈ ರೀತಿ ಹೇಳುತ್ತದೆ. ಇಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಅಂಶಗಳನ್ನು ತಮ್ಮ ಮುಂದೆ ಓದುತ್ತೇನೆ ;

“ Over rapid and unbalanced growth of the industrial sector unaccompanied by complementary changes in the agricultural sector may give rise to phenomena which in the long run are likely to retard economic development balance of payments difficulties, inflation excessive urbanisation. The disruption of accepted social patterns”.....A sound industrialisation policy must include measures to ease the burden in transition of agrarian society, which is thus affected.”

ಇದರಿಂದ ಒಂದು ಕೈಗಾರಿಕೆಗೂ ವ್ಯವಸಾಯಕ್ಕೂ ಸಂಬಂಧವಿಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ದೇಶದ ಬೆಳವಣಿಗೆಯು ಸರ್ವತೋಮುಖವಾಗಿ ಕುಂಠಿತವಾಗುತ್ತದೆ. ಇದರಿಂದ ಒಂದು ವರ್ಗದವರ ಸಂರಕ್ಷಣೆಯಾಗುವುದೇ ಹೊರತು ಹಿಂದುಳಿದ ಜನಾಂಗದವರ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯು ಕುಂಠಿತವಾಗುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಅವರಿಗೆ ತೊಂದರೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ತರಹ ಇಂಡಸ್ಟ್ರಿಯರ್ ಅಥವಾ ಕೈಗಾರಿಕಾ ಬೆಳವಣಿಗೆಯಿಂದ ದೇಶಕ್ಕೆ ಅನುಕೂಲವಾಗಬೇಕು. ಈಗ ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಪರದೇಶಗಳನ್ನು ನೋಡುವುದಾದರೆ, ರಷ್ಯಾ ಅಥವಾ ಅಮೇರಿಕಾ ದೇಶದವರು ವ್ಯವಸಾಯವನ್ನೇ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳನ್ನು ಬೆಳೆಸಿದ್ದಾರೆ. ಅಮೇರಿಕ ಮತ್ತೆ ರಷ್ಯಾ ದೇಶವನ್ನು ನೋಡುವುದಾದರೆ ಅವರು ಅವರಿಗೆ ಬೇಕಾದ ಟ್ರ್ಯಾಕ್ಟರ್ಸ್ ಮತ್ತು ಟ್ರಕ್ಸ್‌ಗಳನ್ನು ಬೇಕಾದಷ್ಟು ತಯಾರು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಅದರ ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಈ ತರದ ಎಷ್ಟು ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳು ಇವೆ ಎಂದು ನಾನಾದರೂ ಕೇಳುತ್ತೇನೆ. ಅದಲ್ಲದೆ ಅಲ್ಲಿ ತಯಾರಾದ ರಾಠಿಗಳಲ್ಲಿ ಮೂರನೇ ಒಂದು ಭಾಗವು ಅಗ್ನಿಕಲ್ಪರಂ ಪರ್ಮಾನಿಗೋಸೈರ ವಾಸ ರಾಗಿಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಆ ತರಹ ಒಂದಾದರೂ ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿದೆಯೇ? ಇವತ್ತು ಇದನ್ನು ನನ್ನ ಅನುಭವದಿಂದ, ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಇವತ್ತು ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲೆ ನೋಡಿದರೂ ರಸ್ತೆಗಳಲ್ಲಿ ಸಾವಿರಾರು ರಾಠಿಗಳ ಒಡಾಟ. ಅದರ ನಮ್ಮ ರೈತರಿಗೆ, ಅವನ ವ್ಯವಸಾಯ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗೋಸ್ಕರ ಕೊಂಡುಕೊಳ್ಳಲು ಶಕ್ತಿ ಇದೆಯೇ? ಇದಕ್ಕೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ಏನಾದರೂ ಸೌಲಭ್ಯ ಒದಗಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆಯೇ? ಇವತ್ತು ರೈತನು ಕೇವಲ ಕೆಳಮಟ್ಟದಲ್ಲಿದ್ದಾನೆ. ಅವನಿಗೆ ಇಂತಹ ಧುರ್ಬಿಕ್ಷ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಕೇವಲ ದಾಡಿಗೆಗೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಕಡಿಮೆಯಲ್ಲಿ ಕೊಡುವ ಏನಾದರೂ ಏರ್ಪಾಡು ಮಾಡಿ ದಾರಿಯೇ ಎಂದು ನಾನು ಇಲ್ಲಿ ತಮ್ಮನ್ನು ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಅಥವಾ ಅವನಿಗೆ ಧನ ಸಹಾಯ ಇತ್ಯಾದಿಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸಿದರೆ ಎಷ್ಟು ಪ್ರಗತಿಯಾಗುತ್ತದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ನಾವು ಯೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಪರದೇಶದಿಂದ ಸಾವಿರಾರು ಟನ್ ಗೊಬ್ಬರ ಫಾರ್ಮಿಸರ್ಸ್ ತರುವುದನ್ನು, ಇಲ್ಲಿಯೇ ಮಾಡಿದರೆ ನಿಲ್ಲುವುದಿಲ್ಲವೇ. ಇದರಿಂದ ಫಾರಿನ್ ಎಕ್ಸ್‌ಚೇಂಜ್ ಉಳಿಯುತ್ತದೆ. ಇದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಸ್ವಲ್ಪ ಧೀರ್ಘವಾಗಿ ಆರೋಚನೆ ಮಾಡಿ ಕೈಗಾರಿಕಾ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯಲ್ಲಿ ಈ ವ್ಯವಸಾಯಕ್ಕೆ ಮಾನ್ಯತೆ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಸಲಹೆ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ.

ನಮ್ಮ ಈ ಮೈಸೂರು ದೇಶದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಟ್ರಾಕ್ಟರ್ ಪ್ಲಾಂಟ್ ಕೂಡ ಇಲ್ಲ. ಅನೇಕ ವೇಳೆ ಇದನ್ನು ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಇಲ್ಲಿ ಒಂದು ಟ್ರಾಕ್ಟರ್ ಪ್ಲಾಂಟ್ ಬಹಳ ಅತ್ಯಗತ್ಯವೆಂದು ನಾನಾದರೂ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ತಾವು ಒಂದು ಟ್ರಾಕ್ಟರ್ ಪ್ಲಾಂಟ್ ಪ್ರಾರಂಭ ಮಾಡಿ ಉಳಿದವರಿಗೆಲ್ಲಾ ಒಂದು ಅದರ್ಶವಾಗಬೇಕೆಂದು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ಈ ತರಹ ಮಾಡಿ ರೈತರಿಗಲ್ಲಾ ಒದಗಿಸಿಕೊಟ್ಟರೆ, ನಮಗೂ ಸಂತೋಷ, ರಾಜ್ಯಕ್ಕೂ ಒಂದು ಒಳ್ಳೆಯ ಹೆಸರು ಬರುತ್ತದೆ. ಆದೇ ರೀತಿ ರಾಠಿಗಳನ್ನೂ ಕೂಡ ಒದಗಿಸುವ ಏರ್ಪಾಡು ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ನಾನು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ.

(ಶ್ರೀ ಹೆಚ್. ಆರ್. ಕೇಶವಮೂರ್ತಿ)

ಇನ್ನು ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಸಣ್ಣ ಕಾರು ತಯಾರು ಮಾಡುವ ಯೋಜನೆಯಲ್ಲಿದ್ದಾರೆ. ಇದರಿಂದ ಭೋಗಿಗಳಿಗೆ ಅನುಕೂಲವೇ ಹೊರತು ಸಾಮಾನ್ಯ ಜನರಿಗೆ ಅನುಕೂಲವಾಗುವುದಿಲ್ಲ; ರೈತರಿಗೂ ಅನುಕೂಲವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ರೈತರಿಗೆ ಬೇಕಾದ ರಾರಿ, ಡೆಂಚರುಗಳನ್ನು ಟ್ರಾಕ್ಟರುಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸಬೇಕು. ಹೀಗೆ ಒದಗಿಸದರೆ, ಕೋಟ್ಯಾಂತರ ರೂಪಾಯಿ ಖರ್ಚಾಗತಕ್ಕ ಸನ್ನಿವೇಶ ಉಳಿಯುತ್ತದೆ. ಇಂತಹ ರೈತರಿಗೆ ಬೇಕಾದ ಸಾಮಗ್ರಿಗಳನ್ನು ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ತಯಾರುಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಾರಂಭ ಮಾಡಬೇಕು. ಹೀಗೆ ಮಾಡಿದ ಪಕ್ಷದಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ವ್ಯವಸಾಯ ಮುಂದುವರಿಯುತ್ತದೆ. ಇದಕ್ಕೆಲ್ಲಾ ಅವಕಾಶ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ತಮ್ಮಲ್ಲಿ ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ.

ಇನ್ನು ಇಂಡಸ್ಟ್ರಿ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ರೂರಲ್ ಇಂಡಸ್ಟ್ರಿಯನ್ನು ತಾವು ಮರೆತು ಬಿಟ್ಟಿದ್ದೀರಿ. ಸರ್. ವಿಶ್ವೇಶ್ವರಯ್ಯನವರ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ರೂರಲ್ ಇಂಡಸ್ಟ್ರೀಸ್ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಮಾಡಬೇಕು, ಗ್ರಾಮಾಂತರ ಪ್ರದೇಶಗಳ ಜನರ ಜೀವನ ಮಾಟ್ಟವನ್ನು ಉತ್ತಮ ಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ರೂರಲ್ ಏರಿಯಾಗಳು ಇಂಡಸ್ಟ್ರಿಯರೈಸ್ ಆದರೆ ಮಾತ್ರ ಅದು ಸಾಧ್ಯ ಎಂದು ಹೇಳಿರುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ಇದು ಬರೇ ಸ್ಪೋಗನ್ ತರ ಆಗಿ ಉಳಿದಿದೆಯಲ್ಲದೆ ಕಾರ್ಯರೂಪಕ್ಕೆ ಬರಲಿಲ್ಲ. List of small scale industrial establishments classified under 13 major heads mining plantation-food except beverages gur, leather products, paper, wood etc. ಎಂದು ಇದೆ. ಈ ಸ್ಮಾಲ್ ಸ್ಕೇಲ್ ಇಂಡಸ್ಟ್ರಿಯಲ್ಲಿ ಜತ್ತಿ, ಸಾಹೇಬರೂ ಕೂಡ ಒಬ್ಬ ಮೆಂಬರಾಗಿ ದ್ದಾರೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದ್ದೆಲ್ಲಾ ಬಿರೀ ಪ್ಲಸ್ಟಿಕ್ ಬದನೆಕಾಯಿಯಾಗಿ ಉಳಿದಿದೆಯೇ ಹೊರತು ಯಾವುದನ್ನು ಕಾರ್ಯಗತ ಮಾಡತಕ್ಕಂತಹದು ಇಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಬಹಳ ವಿಷಾದಕರ ವಾಗುತ್ತದೆ. ಹೀಗೆ ತಾವು ಗ್ರಾಮಾಂತರ ಪ್ರದೇಶಗಳನ್ನು ಅಲಕ್ಷ್ಯ ಮಾಡಿದರೆ ಸರ್ಕಾರದ ಘನತೆಯು ಕುಂಠಿತವಾಗುವುದು ಮತ್ತು ಜನರಿಗೆ ಸರ್ಕಾರದಲ್ಲಿ ನಂಬಿಕೆಯು ಉಳಿಯಲಾರದು ಎಂದು ನಾನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಇನ್ನಾದರೂ ಕೂಡ ತಾವು ಗಮನ ಕೊಟ್ಟು ಗ್ರಾಮಾಂತರ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ರೂರಲ್ ಇಂಡಸ್ಟ್ರೀಸ್ ಮತ್ತು ಸ್ಮಾಲ್ ಸ್ಕೇಲ್ ಇಂಡಸ್ಟ್ರಿಗಳನ್ನು ಸ್ಥಾಪನೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ತೀವ್ರ ಗಮನ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಬಯಸುತ್ತೇನೆ. ಸ್ಮಾಲ್ ಸ್ಕೇಲ್ ಇಂಡಸ್ಟ್ರಿಗಳನ್ನು ಕಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲಿ ಸ್ಥಾಪನೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ತುಂದರೆ ಕೂಡ ತುಂದರೆ ಇದೆ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. A report of Japanese Delegation on small scale industries says : Small scale industries in Japan generally have a long history of about 20 to 30 years. They have come from various places and towns and succeeded in laying solid foundations, both technical and otherwise. Many of the present big industries were once small enterprises with a flimsy economic background.

12-30 P.M.

ಅಷ್ಟು ಕಷ್ಟಪಟ್ಟು ಜಪಾನಿನವರು ಸ್ಥಾಪನೆ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಅಷ್ಟು ಪ್ರಯತ್ನ ನಡೆಯಲಿಲ್ಲ ಎಂದು ಘಂಟಾಘೋಷವಾಗಿ ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಪ್ರಯತ್ನ ಪಟ್ಟರೆ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಸಾಧನೆ ಮಾಡಬಹುದು. ಇದರಿಂದ ನೀವೆಲ್ಲಾ ಇದನ್ನು ನೋಡಿಯೂ ನುಮ್ಮನೆ ಕುಳಿತಿರ್ದೀರಿ ಎಂದು ನಾವು ಭಾವಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ.

ಆಮೇರೆ ಫುಡ್ ಇಂಡಸ್ಟ್ರೀಸ್ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಸಲ ಮಾತನಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಮೊದಲಿಂದಲೂ ಕೂಡ ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಆಹಾರ ಕೊರತೆ ವಿಪರೀತವಾಗಿದೆ. ಇಷ್ಟಾದರೂ ಕೂಡ ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಫುಡ್ ಪ್ರೊಸೆಸಿಂಗ್ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಾರಂಭ ಮಾಡಲಿಲ್ಲ; ಇದಕ್ಕೆ ಏನು ಕಾರಣವೆಂದು ನಾನಾದರೂ ಕೇಳುತ್ತೇನೆ. ನಮ್ಮ ಮೈಸೂರಿನಲ್ಲಿ ಈಗ ಒಂದು ಫುಡ್ ಟೆಕ್ನಾಲೋಜಿಕಲ್ ಸಂಸ್ಥೆ ಇದೆ. ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಅವಕಾಶ ಇದ್ದರೂ ಕೂಡ ಅಂತಹ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳನ್ನು ಏಕೆ ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಸ್ಥಾಪನೆ ಮಾಡಬಾರದು? ತಾವು ಸಾಧ್ಯವಾದ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಈ ನಾಲ್ಕನೆ ಪಂಚವಾರ್ಷಿಕ ಯೋಜನೆಯಲ್ಲಾದರೂ ಕೂಡ ಈ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳನ್ನು ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿ ಸ್ಥಾಪನೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಒಂದು ವಿವರಣೆಯನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಬಹಳ ಶೀಘ್ರದಲ್ಲೇ ಈ ಆಹಾರದ ಕೊರತೆಯನ್ನು ನೀಗಿಸುವುದಕ್ಕೆ ತೀವ್ರ ಗಮನ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಮಾನ್ಯ ಸಚಿವರಲ್ಲಿ ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಮಾಡಿ ಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ.

ತಾವು ಗೋಧಿಯನ್ನು ತರಿಸಿ ಜನಗಳಿಗೆ ಹಂಚುವುದಕ್ಕೆ ಕೊಟ್ಟರೆ ಆ ಗೋಧಿಯನ್ನು ಹಾಗೆಯೇ ಇಟ್ಟು ಬ್ಲಾಕ್ ಮಾರ್ಕೆಟ್ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಾಗುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ತರಿಸುವ ಗೋಧಿಯನ್ನೆಲ್ಲ ಬೈಡ್‌ಗೆ ಪರಿವರ್ತನೆ ಮಾಡಿದರೆ ಅದನ್ನು ಬಿಡುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವೇ? ಬ್ಲಾಕ್ ಮಾರ್ಕೆಟ್ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವೇ? ಅದು ಸದ್ವಿನಿಯೋಗವಾಗುತ್ತದೆಯೇ, ಇಲ್ಲವೇ, ತಕ್ಷಣ ಅದನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಆಗುತ್ತದೆಯೇ ಇಲ್ಲವೇ ಎಂದು ತಮಗೇ ಗೂತ್ತಾಗುತ್ತದೆ. ಅದನ್ನು ಹಾಗೆಯೇ ಇಡುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವೇ ಇಲ್ಲ. ಅದನ್ನು ಹಂಚುವಾಗ ಹೆಚ್ಚು ರಾಫೆ ಸಂಪಾದನೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕಾಗಲಿ, ದುರ್ವ್ಯವಹಾರ ಮಾಡುವುದಕ್ಕಾಗಲಿ ಅವಕಾಶವಿರುವುದಿಲ್ಲ.

ಸರ್ಕಾರದವರು ಹೆಚ್ಚು ಗಮನಕೊಟ್ಟು ಗ್ರಾಮಾಂತರ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳ ಬೆಳವಣಿಗೆಗೆ ಸಹಾಯಕಾರಿಯಾಗುವಂತೆ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ನಾನು ತಮ್ಮನ್ನು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ.

ಸೋಷಿಯಲೈಜೇಷನ್ ಆಫ್ ಇಂಡಸ್ಟ್ರೀಸ್. ನಮ್ಮ ಇಂಡಿಯನ್ ರಿಪಬ್ಲಿಕ್‌ನಲ್ಲಿ ನಾನು ಸೋಷಿಯಲಿಸ್ಟಿಕ್ ಪ್ಯಾಟರ್ನ್ ಸೋಷಲಿಸ್ಟಿಕ್ ಪ್ಯಾಟರ್ನ್ Socialistic pattern of Society ಆಫ್ ಸೊಸೈಟಿ ಸ್ಥಾಪನೆ ಮಾಡುತ್ತೇವೆಂದು ಪದೇ ಪದೇ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಹಾಗೆ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದರೂ ಕೂಡ ಸೋಷಿಯಲೈಜೇಷನ್ ಆಫ್ ಇಂಡಸ್ಟ್ರೀಸ್ ಕಡೆ ಸರ್ಕಾರದ ಗಮನ ಹರಿದಿಲ್ಲ, ಅದಕ್ಕೆ ಆದ್ಯತೆಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿಲ್ಲ. ಖಾಸಗಿ ಬಂಡವಾಳವನ್ನು ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳಿಗೆ ಅಹ್ವಾನಿಸುತ್ತಾರೆ, ಯಾರು ಬೇಕಾದರೂ ಹಣವನ್ನು ತೊಡಗಿಸಬಹುದು ಎಂದು ಹೇಳಿಕೆಗಳನ್ನು ಸಹ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಸೋಷಿಯಲಿಸ್ಟಿಕ್ ಪ್ಯಾಟರ್ನ್ ಆಫ್ ಸೊಸೈಟಿ ತರಬೇಕಾದರೆ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳನ್ನು ಸಮಾಜೀಕರಣ ಮಾಡದ ಇದ್ದರೆ ಸಾಧ್ಯವೇ ಎಂದು ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ.

Mr. SPEAKER.—Shall we stop at this today or shall we go on for another one hour? The scheduled time is 8-30 A.M. to 12-30 P.M. I suppose the Member has finished his speech.

Sri H. R. KESHAVA MURTHY.—No, Sir. I want another 15 minutes.

Mr. SPEAKER.—The entire demands have been allotted four hours. I have no objection, but a little co-ordination will be necessary. What shall we do now?

HON'BLE MEMBERS.—We can adjourn.

Mr. SPEAKER.—The House will now rise to meet on the 24th March at 1 P.M.

The House adjourned at Thirty-Five Minutes past Twelve of the Clock to meet again at One of the Clock on Thursday, the 24th March 1966.
